Από τί εξαρτάται η αποτελεσματικότητα της προσευχής μας; (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Φεβρουαρίου, 2014

Με δυο λόγια, η αποτελεσματικότητα της προσευχής μας εξαρτάται:

πρώτον, από το αν είμαστε άξιοι να λάβουμε ό,τι ζητάμε· **δεύτερον**, από το αν προσευχόμαστε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού· **τρίτον**, από το αν προσευχόμαστε αδιάλειπτα· **τέταρτον**, από το αν για όλα καταφεύγουμε στο Θεό· **πέμπτον**, από το αν ζητάμε εκείνα που είναι ωφέλιμα σ' εμάς.

Και δίκαιοι ακόμα να παρακαλέσουν τον Κύριο, δεν θα εισακουστούν, αν δεν πρέπει.

Ποιός ήταν δικαιότερος από τον Παύλο; Και όμως, επειδή ζήτησε κάτι που δεν θα τον ωφελούσε, δεν εισακούστηκε. «Τρεις φορές παρακάλεσα γι' αυτό τον Κύριο», γράφει ο ίδιος, «και η απάντησή Του ήταν: "Σου αρκεί η χάρη μου"» (Β' Κορ. 12:8-9). Αλλά και ο Μωυσής δεν ήταν δίκαιος; Ε, ούτε κι εκείνος εισακούστηκε. «Φτάνει πια!», του είπε ο Θεός (Δευτ. 3:26), όταν ζητούσε να μπει στη γη της επαγγελίας.

Πέρα απ' αυτά, όμως, υπάρχει και κάτι άλλο που αχρηστεύει την προσευχή μας, και αυτό είναι η **αμετανοησία**.
Προσευχόμαστε, ενώ επιμένουμε στην αμαρτία. Ετσι έκαναν οι Ιουδαίοι, γι' αυτό ο Θεός είπε στον προφήτη Ιερεμία: «Μην προσεύχεσαι για το λαό αυτό! Δεν βλέπεις τι κάνουν;» (Ιερ. 7:16-17). Δεν απομακρύνθηκαν, λέει, από την ασέβεια. Κι εσύ με παρακαλάς γι' αυτούς; Δεν σ' ακούω!

Όταν, πάλι, ζητάμε κάτι **κακό εναντίον των έχθρων μας**, όχι μόνο δεν το πραγματοποιεί ο Θεός, αλλά και παροργίζεται. Γιατί **η προσευχή είναι φάρμακο**. Κι αν δεν γνωρίζουμε πως πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ένα φάρμακο, δεν θα ωφεληθούμε ποτέ από τη δύναμή του.

Πόσο μεγάλο καλό είναι **η συνεχής προσευχή**, το μαθαίνουμε από τη Χαναναία εκείνη του Ευαγγελίου, που δεν σταματούσε να κραυγάζει: «Ελέησέ με, Κύριε!» (Ματθ. 15:22). Κι έτσι, αυτό που αρνήθηκε ο Χριστός στους αποστόλους, τους μαθητές Του, το πέτυχε εκείνη

με την υπομονή της. **Ο Θεός**, βλέπετε, **προτιμά για τα δικά μας ζητήματα να Τον παρακαλάμε εμείς οι ίδιοι**, που είμαστε και υπεύθυνοι, **παρά να Τον παρακαλούν άλλοι για λογαριασμό μας**.

Όταν έχουμε την ανάγκη ανθρώπων, χρειάζεται και χρήματα να δαπανήσουμε και δουλόπρεπα να κολακέψουμε και πολύ να τρέξουμε. Γιατί οι άρχοντες του κόσμου τούτου όχι μόνο δεν μας δίνουν εύκολα ό,τι τους ζητάμε, αλλά συνήθως ούτε καν να μας μιλήσουν δεν καταδέχονται. Πρέπει πρώτα να πλησιάσουμε τους ανθρώπους που είναι κοντά τους -υπηρέτες, γραμματείς, υπαλλήλους κ.ά- και να τους καλοπιάσουμε, να τους εκλιπαρήσουμε, να τους προσφέρουμε δώρα. Έτσι θα εξασφαλίσουμε τη μεσολάβησή τους στους αρμόδιους αξιωματούχους, για το διακανονισμό της όποιας υποθέσεώς μας.
Ο Θεός, απεναντίας, **δεν θέλει μεσολαβητές**.
Δεν χρειάζεται να Τον παρακαλούν άλλοι για μας. Προτιμά να Τον παρακαλάμε εμείς οι ίδιοι. Μας χρωστάει χάρη, μάλιστα, όταν του ζητάμε ό,τι έχουμε ανάγκη. Μόνο Αυτός χρωστάει χάρη όταν Του ζητάμε, μόνο Αυτός δίνει εκείνα που δεν Του δανείσαμε. Κι αν δει ότι επιμένουμε στην προσευχή με πίστη και καρτερία, πληρώνει δίχως να απαιτεί ανταλλάγματα. Αν, όμως, δει ότι προσευχόμαστε με νωθρότητα, αναβάλλει την πληρωμή· όχι γιατί μας περιφρονεί ή μας αποστρέφεται, αλλά γιατί, όπως είπα, με την αναβολή αυτή μας κρατάει κοντά Του.

(Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr)